

Пресс, 25.11.14.

У петак се није радило јер се навршила још једна годишњица Дејтонског споразума. И увијек се изнова питам шта се тог дана заправо обиљежава у Републици Српској. Једино је неспорно да је то окончање рата у БиХ, и сасвим је природно да се првог дана мира и данас са радошћу сјећају грађани оба ентитета, као што и америчке демократе с поносом памте овај свој “највећи спољнополитички успјех у Европи послвије Другог свјетског рата”.

Али, чим се зађе у садржину Дејтонског споразума, много штошта постаје спорно око славља. Да ли ми данас славимо изворни Дејтонски споразум у цијелини, укључујући и Анекс IV? Или оно што је од њега остало послвије ревизије коју су извели Вестендорп, Петрич и Ешдаун? Да ли славимо слово Дејтонског споразума, заједно са његовим америчким творцима, европским гарантима и бошњачким потписницима? Или, мимо оригиналног текста споразума, који је наводно и нестао, славимо “дух” Дејтона који дозвољава више креативних интерпретација? Да ли 21. новембар обиљежавамо као дан када је Српска, као страна потписница у Дејтону, стекла међународно признање? Или тјерамо инат комшијама који славе само дан БиХ? Да ли нас овај датум подсећа на отете ентитетске надлежности и право да их вратимо? Или представља тек успомену на једну већ превазиђену етапу на путу у Европску унију?

Прво Дејтон, а после Брисел

Пише: Ненад Кецмановић
уторак, 25 новембар 2014 15:50

Прво Дејтон, а после Брисел

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 25 новембар 2014 15:50

